

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. XXV. Quomodo Imperator Episcopos qui Synodo interfuerant,
Constantinopolim evocatos publico epulo exceptit, & donis honoravit: &
quomodo omnes ad concordiam hortatus est, & ea quae à Sacrosancta ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

leges conscripsit, juxta quas status Ec-
clesiæ gubernari deberet. Verum istas
quidem, si quis voluerit, facile inveniet,
cum apud multos reperiantur.

μας ἀνεγχεῖν, καθ' ἕως πολλῶν ἀποπρο-
ήκει τὰ τ' ἐκκλησίας πρᾶγμα, ἀλλὰ τε-
τοις μὴν, εἰ τῷ φίλον, ῥᾶδιον ἐπιχεῖν, ἀπὸ
πολλοῖς φερρομένοις.

CAPUT XXIV.

De Melitio, & quomodo sancta Synodus causam
ejus optime dissensavit.

Porro eadem Synodus, cum ea qua
per Melitium in Ægypto accide-
rant examinasset, contra illum senten-
tiam tulit, ut in urbe Lyco degeret, so-
lo Episcopi nomine contentus: nec de-
inceps sive in urbe, sive in vico, ordina-
tionem ullam faceret. Hi vero qui ab
illo prius ordinati fuissent, communio-
nem quidem ac ministerium suum
retinerent: reliquis tamen clericis per
singulas Ecclesias ac parœcias consti-
tutis, honore inferiores essent. Ita
tamen ut in locum morientium per or-
dinem succederent, dummodo plebis
suffragio judicaretur idonei, Episco-
po Alexandria electionem eorum ni-
hilominus confirmans. Iplis autem
ne liceret arbitrio suo eligere quos vel-
lent. Atque id æquum esse Synodus
judicavit, reputans scilicet Melitii, ejus-
que confortium, præcipitem in ordina-
tionibus faciendis temeritatem. Quip-
pe qui, dum Petrus Episcopus Alexan-
dria, qui postea Martyrium consumma-
vit, ob sævientem tunc persecutio-
nem fugisset, ordinationes ad illum per-
tinentes sibi vindicaverat.

Κεφ. κδ'.

Περί τῶν κατὰ μελίτιον, ὅπως ἀείσως τὰ κατ' αὐτὸν ἐπέ-
δρασαν σὺν ὁδοῦ.

Εξείαθεν ἑνίων ἡ καὶ τῶν κτ' μελίτιον ἀπὸ
τῷ αἰγυπτίον συμβαίων, καλεθῆναι
αὐτὸν ἢ σὺν ὁδοῦ ἐν τῇ λυκῶ διαβέβαιον,
ψιλὸν ὄνομα ἐπισκοπῆς ἔχοντα, τὸ δὲ λυ-
πῆ, μὴ τε ἐν πόλει, μὴ τε ἐν κώμῃ, γη-
ροποιεῖν τὰς ἡδὴ παρ' αὐτὸν καὶ ἀσθενεῖς,
κοινωνεῖν καὶ λειτουργεῖν, διδρασκόντων δὲ τῶν
τιμαῖστων ἐν ἐκαστῇ ἐκκλησίᾳ καὶ παρεστῶν
κληρικῶν ἐπαπαθεῖν ἡ τῶν ἀξέστων πε-
τελδιδίων, εἰ ψήφῳ τῶν πλείονος ἀπο-
φανοῖεν, ἐπιχεροῦν ἐν τῷ ἐπισκόπῳ τῶν
ἀλεξανδρείων ἐκκλησίας, μὴ ἐξέστων ἡ ἀ-
τοῖς ἐπιλεγῶν κατὰ γνώμην ἰδίαν, ἕως
ἐθέλωσιν ἐφάνη ἡ τῷ τῆ συνόδου δίκαιον,
λογισομένη τὸ προπέτες καὶ ἔτοιμον εἰς χρι-
στον μελίτιον καὶ τῶν τῶν αὐτῶν φρονησάντων
καὶ πέτεσ τῶ μαθητήσων, ἡνίκα ἡ γῆ
τῆς ἀλεξανδρείων ἐκκλησίας φέρουσι
διὰ τὸν ὅτε διωγμὸν, τῶν διαφερέσων αὐτῶν
χρεοῦσων ἐφῆρπασε.

CAP. XXV.

Quomodo Imperator Episcopos qui Synodo in-
terfuerant, Constantinopolim evocatos publico
epulo exceperit, & donis honoravit: & quomodo
omnes ad concordiam hortatus est. & ea qua à
Sacrosancta Synodo erant decreta, Alexandria
& omnibus ubique degentibus nuntiavit.

CUM hæc à Concilio ita decreta es-
sent, forte accidit ut vicennialia
Constantini eodem tempore celebra-
rentur. Est enim hic mos Romanis, ut
decimo quoque anno uniuscujusq; Im-
peratoris, publicam agant festivitatem.
Commodum igitur adesse tempus exi-
stimans Imperator, Episcopos qui Syno-
do interfuerunt, ad convivium invitavit,
donisque convenientibus honoravit.

Κεφ. κε'.

Ὅτι δημοτικῶν τράπεζαν ὁ βασιλεὺς τῷ εὐδοκῷ ἐπι-
σκόπῳ συγκαλέσας τέσσας ἄς κωνσταντινούπολιν, καὶ ἄλλοις τῶν
σας, καὶ ὅσας πάντας ὁμοιοῦν παρεκάλεσεν, καὶ αὐτῶν
ἐπίσταν καὶ ἀπαταχῶν, τὰ δεδραμένα τῆ συν-
σώδου ἐξήπειμψεν.

Τούτων ὡς δεξάντων τῇ συνόδῳ ἐπι-
νήχθη καὶ ταύτων ἐσθλίῳ εἶναι εὐνοίας
τηρίδα τῆς κωνσταντινῆ βασιλείας, ἐπὶ
δὲ ῥωμαίοις, δημοτικῶν πανήγυρον ἀπὸ
καθ' ἐκαστὴν δεκάδα ἐτῶν τῆς τῆς κελεύσεως
ἀρχῆς ἀκαμμερον εἶναι νομισσας ὁ βασι-
λεὺς, προέβλεψε τῷ τῷ συνόδου εἰς ἐπί-
σιν, καὶ τοῖς πρῶσθήκουσι δώροις ἐτίμησεν.

ἐπεὶ δὲ οἱ καθ' ἑαυτὸν ἐπανέναι παρεσκευάσαντο, συγκλήσεας πάντας, συνεβλήθησαν ὁμοθυμῶν περὶ τῶν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἀφ' ἑαυτῶν ἐχθεσίων, ὡς ἂν ἀσασίαν αὐτοῖς λοιποῦ διαμείνουν· καὶ πολλὰ περὶ τούτου λόγον ἐπέτελλον, τὸ τελευταῖον ἐκέλευσαν ἑαυτοῦ καὶ πατρὸς καὶ βασιλείας δι' ἑαυτοῦ καὶ τῶν θεοῖν ἐκείνων ἐκαστοῦ καὶ πρὸς μὲν τὰς τότε ἀφικόμενας πρὸς Νίκαιαν τοιαῦτα εἰπὼν, συνέταξάν τε δὴ τὰ δὲ ποιεῖν καὶ τοῖς μὴ παρόντι ἐν τῇ συνόδῳ κληρωθέντα, γράμματα πέπομφε ταῖς ἐκκλησίαις. τῇ δὲ ἀλεξανδρέων ἰδέα ἔτετα ταῦτα, περὶ τῶν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἀφ' ἑαυτῶν ἐχθεσίων, ὁμοθυμῶν περὶ τῶν ἐκτετακμένων πρὸς τὴν συνόδον πρὸς τὴν μηδὲν γὰρ ἕτερον εἶναι ἢ ταύτην θεοῦ γνώμην, ἐκ συμφωνίας πηλικούτων καὶ τοσοῦτων ἀρχιερέων ἀγίου πνεύματι συσῆσαν, μετ' ἐπιθέσειν ἀκριβῆ καὶ βάσανον πάντων τῶν ἀμφιβόλων δοκιμασθεῖσαν.

Cum vero singuli ad sedes suas regredi jam pararent, convocatis omnibus suafit, ut in fide concordessent, pacemque inter se mutuo servarent, ita ut in posterum sine tumultu ac dissidio permanerent. Cumque multa in hanc sententiam locutus esset, tandem iussit ut pro se & pro liberis ac pro imperio sedulo precarentur, Deoque assidue supplicarent. Et Episcopis quidem qui tum Nicaeam venerant, cum ista dixisset, valedixit. Porro ut illos etiam qui abfuerant, de rebus in Synodo feliciter confectis certiores faceret, literas scripsit ad omnium civitatum Ecclesias. Alias præterea literas separatim ad Alexandrinorum Ecclesiam misit, quibus eos hortabatur, ut omni dissensione deposita, in fidem à Synodo expositam consentirent. Ea enim nihil aliud esse quam Dei ipsius sententiam, ex tota talium sacerdotum consensu per divinum Spiritum constitutam, post accuratam disputationem, & post examen omnium quæ in controversiam venerant, comprobata.